

De Commissie van Beroep van de Nederlandse IJshockeybond

Uitspraak van 27 november 2013

op het beroepschrift, gedateerd op 4 oktober 2013, van:

[**Betrokkene**]

tegen de uitspraak van de Tuchtcommissie van de Nederlandse IJshockeybond van 27 september 2013 in de zaak tegen:

[**Betrokkene**].

1. Het verloop van de procedure

1.1 De Commissie van Beroep heeft onder meer kennisgenomen van:

- het statusrapport dopingcontrole van de heer [...] (hierna: betrokkene) opgemaakt door de Dopingautoriteit (hierna: DA);
- de brief van de Nederlandse IJshockeybond (hierna: NIJB) aan betrokkene van 9 maart 2013;
- het e-mail bericht van betrokkene van 1 augustus 2013 aan de NIJB in verband met de procedure bij de Tuchtcommissie;
- de conclusie van de DA van 22 augustus 2013;
- de uitspraak van de Tuchtcommissie van 27 september 2013;
- het beroepschrift van betrokkene van 4 oktober 2013 (per mail van 16 oktober 2013 verzonden aan de NIJB);
- de conclusie van de DA van 8 november 2013.

1.2 Op 13 november 2013 heeft de hoorzitting van de Commissie van Beroep plaatsgevonden. Daarbij hebben betrokkene en S. Teitler, laatstgenoemde namens de Dopingautoriteit, het woord gevoerd. Betrokkene heeft nog schriftelijke verklaringen van [...], [...] en [...] overgelegd alsmede een uitdraai van een internetbericht (site: MailOnline) over een uitspraak in de zaak [...].

1.3 Vervolgens is de uitspraak bepaald op vandaag.

2. Het geschil

2.1 Het gaat in deze zaak om het volgende:

2.2 Na afloop van de wedstrijd [...] van [...] 2013 is in het kader van dopingcontrole een urinemonster bij betrokkene genomen. Analyse van dat monster heeft de volgende stoffen aangetoond:

- methylecgonine (gerelateerd aan cocaïne) en amfetamine. In verband daarmee heeft de NIJB bij brief van 9 maart 2013 aan betrokkene meegedeeld dat hij met onmiddellijke ingang door het Bondsbestuur van de NIJB was geschorst.

2.3 Betrokkene heeft geen analyse van het B-monster aangevraagd. Daarmee is de uitslag van het A-monster definitief geworden en is sprake van een positieve uitslag.

2.4 De aangetroffen stoffen zijn verboden stoffen zoals vermeld in onderdeel S6 van de Dopinglijst.

2.5 De Tuchtcommissie heeft, na een hoorzitting, op 27 september 2013 uitspraak gedaan.

2.6 De Tuchtcommissie heeft geconcludeerd dat betrokkene het bepaalde in art. 3 lid 1 van het Dopingreglement heeft overtreden. Er is, aldus de Tuchtcommissie, geen sprake van aanmerkelijke schuld of nalatigheid. Op de voet van art. 42 lid 2 van het Dopingreglement heeft de Tuchtcommissie de strafmaat bepaald op een periode van uitsluiting tot 30 juni 2014.

2.7 Standpunt betrokkene

Betrokkene doet een beroep op de artikelen 41 en 42 van het Dopingreglement. Hij voert aan dat hij de verboden stoffen niet met opzet heeft gebruikt en dat hij ook redelijkerwijs niet kon vermoeden dat hij verboden stoffen heeft gebruikt. Hij stelt dat dit iedereen had kunnen overkomen. Hij had niet anders kunnen handelen, dan hij heeft gedaan.

Betrokkene voert ter zitting nog aan dat hij niet had kunnen weten dat in de door hem gerookte sigaretten verboden middelen zaten. Er was geen sprake van een setting van een feestje. Er zaten circa 12 personen na een diner bij elkaar, onder wie de moeder en de 16-jarige zus van de vriendin die de sigaretten had gerold. Betrokkene wist niet dat cocaïne of amfetamine via sigaretten werd gerookt of toegediend en hoefde daar ook niet bedacht op te zijn.

Betrokkene wijst voorts op zijn lange staat van dienst en op het feit dat hij in zijn lange carrière nooit eerder verboden middelen heeft gebruikt of op doping is betrapt.

Hij voert voorts aan dat de straf van de Tuchtcommissie voor hem onevenredig zwaar is en wellicht het einde van zijn carrière betekent. Hij verzoekt tenslotte een deels voorwaardelijke straf op te leggen, zodat hij met opgeheven hoofd zijn ijshockeycarrière kan beëindigen.

2.8 Standpunt DA

De DA stelt zich -kort gezegd- op het standpunt dat betrokkene niet heeft aangetoond dat hij, zelfs met de grootst mogelijke voorzichtigheid, niet redelijkerwijs had kunnen weten of vermoeden dat hij een verboden stof had gebruikt of toegediend gekregen. De DA stelt dat betrokkene derhalve geen beroep kan doen op art. 41 van het Dopingreglement.

Voorts voert de DA aan dat het opleggen van een deels voorwaardelijke straf niet mogelijk is. De DA wijst er op dat, ook indien geen sprake is van aanmerkelijke mate van schuld of nalatigheid, minimaal een sanctie van een jaar moet worden opgelegd.

3. De beoordeling

3.1 Het beroep is tijdig ingediend. Betrokkene is dus ontvankelijk.

3.2 Op grond van de hiervoor onder 2.2 tot en met 2.4 vastgestelde feiten staat vast dat betrokkene art. 3 van het Dopingreglement heeft overtreden.

3.3 In beginsel dient bij een dergelijke (eerste) overtreding als sanctie een uitsluiting voor een periode van twee jaar te worden opgelegd (art. 39 lid 1 van het Dopingreglement).

3.4 De Commissie van Beroep stelt voorop dat voor strafoplegging niet vereist is dat betrokkene opzettelijk heeft gehandeld. Er is slechts vermindering van de duur van uitsluiting mogelijk op basis van art. 41 en 42 van het Dopingreglement.

3.5 Betrokkene komt pas in aanmerking voor de sanctiereductie van deze artikelen indien hij aantoont hoe de verboden stoffen in zijn lichaam zijn gekomen.

De Commissie van Beroep is met de Tuchtcommissie van oordeel dat betrokkene, gelet op de door hem en de betreffende vriendin afgelegde verklaringen en bij gebrek aan een geloofwaardige andersluidende reden, heeft aangetoond dat de verboden stoffen in zijn lichaam zijn gekomen door het roken van de door een vriendin gerolde en geprepareerde sigaretten.

De Commissie van Beroep zal het beroep van betrokkene op de artikelen 41 en 42 achtereenvolgens behandelen

Beroep op art. 41 Dopingreglement

3.6 Betrokkene beroept zich er op dat geen sprake is van schuld of nalatigheid.

3.7 Art. 41 lid 1 van het Dopingreglement luidt als volgt:

Er is geen sprake van schuld of nalatigheid indien de aangeslotene kan aantonen dat hij niet wist of vermoedde, en zelfs met de grootst mogelijke voorzichtigheid niet redelijkerwijs had kunnen weten of vermoeden, dat hij de verboden stof en/of verboden methode had gebruikt, ingenomen of had toegediend gekregen.

3.8 De Commissie van Beroep zal allereerst de relevante feiten en stellingen vermelden.

3.8.1 De Tuchtcommissie heeft in de uitspraak vastgesteld dat de betreffende vriendin ter zitting als getuige heeft verklaard dat door haar en in haar vriendenkring weliswaar drugs worden gebruikt maar dat betrokkene daarvan afzijdig wordt gehouden.

3.8.2 Betrokkene heeft bij de Commissie van Beroep aangevoerd dat geen sprake was van een feestje, zoals in de uitspraak van de Tuchtcommissie is vermeld, maar van een nazit in de woning van de betreffende vriendin, waarbij ook familieleden van die vriendin aanwezig waren. Betrokkene – die al rond 23.00 vertrokken was – heeft in de woning van zijn vriendin een of enkele van de op de tafel liggende en door die vriendin gerolde sigaretten gerookt. Op de tafel stond ook de machine waarmee de sigaretten zijn gerold, aldus betrokkene tijdens de zitting van de Commissie van Beroep.

3.8.3 Betrokkene heeft tijdens de hoorzitting van de Commissie van Beroep een schriftelijke verklaring overgelegd van [...] met –onder meer- volgende inhoud:

“ ...

Back in [...] [...] decided to travel for quite some months to Australia. I helped organize a going away dinner for her before she left. Afterwards we went back to her place where cake and coffee was served. Some also drank wine.

This was not by any means a late night party. It was a gathering of friends and also family to say goodbye before she departed for Australia. By absolute no means would it be considered a place or time where any drugs would be present. Myself I have never tried any drug what so ever. I would also never expect any drugs to be present, I would have never even considered it or accepted it (...). [...]’s mom and sister were also present (...) I left just after [betrokkene] did before 11:00 o’clock. I also smoked some cigarettes rolled from the tobacco machine. These are also identical to one’s of a marlboro. There’s absolutely no way one could expect anything else. I too would have no idea this would have been possible ...”

3.8.4 Zijdens de DA is ter zitting, na ruggespraak met de gemachtigde van de DA die aanwezig was op de hoorzitting van de Tuchtcommissie, onweersproken gesteld dat door de betreffende vriendin ([...]) destijds is verklaard dat zij en haar vriendenkring regelmatig drugs gebruikten en dat betrokkene daarvan op de hoogte was.

Betrokkene heeft daarop aangegeven dat hij vermoedde dat zij wel eens drugs gebruikte omdat ze naar dancefeesten ging en dat hij ook eens met haar heeft gesproken over haar drugsgebruik en dat hij kenbaar heeft gemaakt dat hij dat afkeurde.

3.9 De beroepscommissie acht aannemelijk dat sprake is van een ongelukkige samenloop van omstandigheden en dat betrokkene daadwerkelijk niet vermoedde dat sprake was van verboden middelen in de door hem gerookte sigaret(ten). Daarmee is echter niet voldaan aan het strenge criterium van art. 41 lid 1. Door het aannemen en roken van een gerolde sigaret van een vriendin van wie betrokkene wist dat ze -met enige regelmaat- drugs gebruikte heeft betrokkene niet de grootst mogelijke voorzichtigheid betracht als bedoeld in art. 41 lid 1. Dat geen sprake is geweest van een late night party maar van een meer familiale setting doet daar niet aan af.

Dit betekent dat betrokkene geen beroep kan doen op de uitzonderingsgrond van art. 41 van het Dopingreglement.

Beroep op art. 42 Dopingreglement

3.10 De Commissie van Beroep is met de Tuchtcommissie van oordeel dat bij betrokkene geen sprake is van aanmerkelijke mate van schuld of nalatigheid. Dit brengt mee dat betrokkene in beginsel een beroep toekomt op de strafvermindingsgrond van art. 42 lid 2 van het Dopingreglement. De periode van uitsluiting kan derhalve worden verkort, maar kan nooit minder zijn dan één jaar (art. 42 lid 2). Bij de bepaling van de duur van de uitsluiting dient de Commissie van Beroep met name te kijken naar de mate van de schuld van betrokkene in relatie tot de overtreding.

In dat kader heeft de Tuchtcommissie terecht en op goede gronden aangenomen dat betrokkene heeft aangetoond dat hij geen gebruiker van de aangetroffen stimulantia is en dat het voor hem in dit geval niet gemakkelijk was om abusievelijk gebruik te voorkomen. De Commissie van Beroep voegt daar nog aan toe dat, zoals hiervoor is weergegeven, sprake is geweest van een ongelukkige samenloop van omstandigheden. Mede gelet op de hiervoor weergegeven inhoud van de verklaring van [...] en de aanwezigheid van een jonge zus en de moeder van de betreffende vriendin, was betrokkene niet of nauwelijks bedacht op verboden stoffen in de door hem gerookte sigaret(ten).

3.11 Ook de DA heeft ter zitting aangegeven dat zij zich kan vinden in matiging van de sanctie tot de ondergrens.

3.12 Alles afwegend acht de Commissie van Beroep een sanctievermindering tot de minimumtermijn van 1 jaar passend.

3.13 De Commissie van Beroep overweegt dat, blijkens de uitspraak van de Tuchtcommissie, de ordemaatregel van schorsing kennelijk op 6 maart 2013 is opgelegd. Betrokkene heeft ter zitting aangegeven dat hij zich sedert de mededeling van de ordemaatregel houdt aan de opgelegde schorsing. Art. 48 lid 4 van het Dopingreglement bepaalt dat in een dergelijk geval de periode dat de ordemaatregel heeft gegolden in mindering strekt op de periode van uitsluiting.

3.14 Betrokkene heeft nog verzocht om een deel van de straf voorwaardelijk op te leggen. Een dergelijke voorwaardelijke sanctie is echter niet mogelijk. Art. 39 lid 6 van het Dopingreglement sluit het opleggen van een voorwaardelijke straf uitdrukkelijk uit.

4. De beslissing

De Commissie van Beroep:

- vernietigt de beslissing van de Tuchtcommissie van 27 september 2013;
- legt betrokkene de sanctie op van uitsluiting tot 6 maart 2014.

Deze uitspraak is gedaan op 27 november 2013 door Mrs. Rousseau, voorzitter, Feith en Leysen, leden en ondertekend door de voorzitter.